

mærksomhed paa, at Kredsen er saa folketalrig, at Antallet baade af Indbyggere og Vælgere, som findes der, staar fuldt Maal med den Ramme, som er fastsat i dette Lovforslag. — Den højtærede Minister havde kun en eneste virkelig Begrundelse af, hvorfor han foreslaar at lave en Kreds af en saadan Art, at den kommer til at bestaa af to Dele, som ligger skarpt afgrænsede fra hinanden og med flere Miles Afstand, nemlig den, at han vilde samle de mere ensartede Interesser saa stærkt som muligt, og det vilde han altsaa opnaa ved at lægge Køge og Roskilde Købstad sammen. Men jeg paaviste allerede i Lørdags og skal derfor i Dag ikke opholde mig yderligere ved, at Ministeren intet som helst andet Sted i Landet forsøger at gøre noget tilsvarende, ja paa et enkelt Sted i Jylland, hvor der er foretaget Forandring, er der endog sket det stik modsatte, og dermed, synes jeg, er det sidste Argument for at opretholde dette Attentat paa Køgekredsen bortfaldet.

Jeg skal til Slutning blot udtale min Tilfredshed med, hvad den ærede Ordfører for Regeringspartiet (R. Andersen) udtalte i Lørdags, at han ikke var nogen Tilhænger af en større Forøgelse af Antallet af Kredse end den, der var absolut nødvendig for at undgaa Nedlæggelse af nogen bestaaende Kreds. Denne Udtalelse giver mig Haab om, at ogsaa den ærede Ordfører vil være enig med mig i Bestræbelsen for at opretholde de nuværende Kredse og Valgsteder.

Borgbjerg: Det ærede Medlem fra Skelshør (R. Andersen) kan være ganske rolig for, at jeg havde sovet udmærket Natten til i Lørdags, som jeg i det hele taget plejer at sove udmærket, takket være mit fortræffelige Helbred. Skulde der være nogen Nat, hvor jeg sov lidt mindre roligt, var det ikke Natten til i Lørdags, men Natten efter Lørdag, da det ærede Medlem havde holdt sin Tale, fordi jeg, som det ærede Medlem bemærkede — deri har han Ret —, virkelig nærer en stor og alvorlig Interesse for Grundlovssagens og for dette Valgkredslovsforslags Fremme, og fordi det forekom mig, at der var et Afsnit i det ærede Medlems Tale i Lørdags, som vel kunde faa en oprigtig Tilhænger af disse Lovforslag til at sove en lille Smule mindre roligt. Jeg sov nu for Resten alligevel ganske godt, men efter det ærede Medlems Tale i Dag er — det skal jeg erkende — enhver Uro paa dette Punkt forsvundet, og i alt Fald i Aften vil jeg sove aldeles fortræffeligt. — Der er en enkelt saglig Bemærkning, jeg i

denne Forbindelse kunde have Lyst til at gøre til det ærede Medlem, idet jeg ikke fik Lejlighed dertil i Lørdags. Jeg forstaaer ikke den Ængstelse, der er, for at faa et Par flere Folketingsmænd, denne besynderlige Lyst, der er fra Folketingsmændenes egen Side, til for enhver Pris at holde Antallet af Folketingsmænd saa langt nede som muligt. Jeg er i saa Henseende ganske enig i, hvad det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) udviklede i Lørdags, at i Virkeligheden udspringer denne Frygt, denne Uvillie mod et rimeligt Antal Folketingsmænd af den Betragtning, at Rigsdagsmænd i det hele taget er af det onde, og denne Frygt, denne Uvillie falder derfor i Virkeligheden sammen med alle de reaktionære Bestræbelser, som, uagtet vi har levet saa mange Aar under en fri Forfatning, bestandig er oppe for at lægge Rigsdagen, Parlamentarismen og Rigsdagsmændene for Had. Jeg synes, at der, særlig efter at det nuværende Grundlovsforslag er forelagt, er mindre Grund ogsaa for det ærede Medlem til at være bange for at komme op paa de 129 Kredse, idet det har en Bestemmelse om Fællesafstemning mellem Tingene, en Bestemmelse, som jeg for øvrigt ud fra en helt anden Betragtning, som jeg gjorde gældende ved Grundlovsforslagets første Behandling, ikke er saa henrykt over, nemlig denne, at det rummer Kravet om en vis kvalificeret Majoritet for dette Tings Vedkommende i visse Tilfælde. Men skal vi have en saadan Bestemmelse om Fællesafstemning, er det aabenbart en Fordel, at vi nærmer os saa stærkt til de 132 Kredse som muligt, eventuelt har de 132 Kredse, ellers kommer man i Virkeligheden til at gaa det Højres Ærinde, som frygter for, at Folketinget skal blive for stærkt i Forhold til Landstinget.

Da jeg taler herom, kunde jeg maaske overfor det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe) gøre et Par Bemærkninger, der hænger sammen hermed. Den Tale, det ærede Medlem fra Silkeborg holdt, var i Virkeligheden udsprunget af den samme Uvillie mod Rigsdag, Rigsdagsmænd, Folkerepræsentation og Folkerepræsentanter, som findes i de reaktionære, antiparlamentariske Kredse. Af den samme Uvillie var i Virkeligheden ogsaa det Forslag udsprunget, som det ærede Medlem fremsatte, Forslaget om, at Rigsdagsmændene ikke skulde have Diæter, men kun det, de nu faar i den tyske Rigsdag, nemlig Nærværelsespenge. Den højtærede Indenrigsminister har allerede modsat sig dette, og ogsaa jeg vil meget indtrængende fraraade noget saa-